

ob katerih povzroča veter, ker so zelo močno napete, čudovito lepe in glasne zvoke. Že v davnih časih je spuščal neki kitajski vojskovodja, tako pripovedujejo stare knjige, v zrak take muzikalne zmaje, ki so imeli še to posebnost, da so bile na njih obešene prižgane svetilke in lampijončki, ki so strahotni učinek zvečer še povečale. Taki zmaji so potem leteli preko sovražnikovega taborišča in čudni glasovi teh letečih pošasti so vzbujali velik strah med sovražniki, ki so izstrelili vse svoje puščice na zračnega sovražnika.

Prav pogosto uporabljajo zmaje v kitajskih gledališčih, da prikazujejo z njimi grozovite pošasti iz starih legend in fantastičnih pripovedk. Včasih napravijo zmaja v orjaški, nadnaravni velikosti: tako na primer napravijo stonogo, ki meri od glave do repa 15 metrov in se lahko zloži kakor meh. S tako zvanimi vojnimi zmaji uprizarjajo cele bitke v zraku. Ti zmaji so zelo veliki; narejeni so v obliki velikih križev in imajo na koncih ostre konice. V zrak jih spuščajo na svilenih vrvcah, ki so jih bili preje namočili v ribjem kleju, v nekem izdelku iz stolčnega stekla in porcelana. Če se vrvce križajo, je naenkrat pet ali šest zmajev v boju med seboj in gledalci z napetostjo, kakor pri nogometni tekmi, čaka izida in sklepajo pri tem visoke stave.

Po stari kitajski ljudski veri nosijo zmaji tudi želje zemljanov k bogovom. Te želje napišejo na papir. Štirinajsti dan prvega meseca v letu pošljejo z zmaji v zrak vse nesreče, ki bi jih tisto leto lahko prineslo. Zmaje so baje uporabljali tudi za prenos

ljudi, saj je v enem zletel na vrh gradu Nagaja sloviti kitajski ropar Išikava, da je tam ukradel čudovito zlato ribico.

Kitajska bratec in sestra

Deček s priljubljenim zmojem, deklica pa z loparjem za žogo

Znano je tudi, da je slavní fizik Benjamin Franklin, izumitelj strelovoda, uporabljal zmaje ob nevihtah v tehnične svrhe, da je z njimi lovil zračno elektriko iz oblakov.

T i l e n E p i c h

Na dvoru bolnega leva

Razneslo se je, da je lev na smrt bolan, in kar naprej, od jutra do večera višelo v tajništvu njegovega je dvora. Prišli zastopniki vsega živalskega so zbora, da čuli bi, kako njih kralj umira in videli, kako bo pokopan. Vsevprek letela so vprašanja, kako mu je, in ali vročina še narašča ali kaj popušča.

A sit hinavskega nadlegovanja, razglasil tajnik je ukaz:

— Odleglo mu je, ni še prišel čas; tako njegov zdravnik trdi.

Izginite, odkoder ste prišli! —

O, da ste videli, kako so zazijali! Poniglavi, brez krika in brez hrušča so razbežali se na vse strani.

Samo hijene so ostale, ker so se bale,

da ne preslišale bi zadnjega vzdihljaja, saj druga drugi ni privoščila grizljaja!